

Tunadalskyrkan 140810

Ps 119:30-35 "Andlig klarsyn"

En sommar ligger bakom med många upplevelser av både mänsklig och andlig art. Jag har haft möjlighet att lyssna på många gudstjänster både på plats och genom internet och det har lett fram till bönen: Herre visa mig din väg! Och den bönen har aktualiserats igen i samband med förberedelserna för den här söndagen som har temat "andlig klarsyn".

I psalm 119 betonar författaren närheten till Gud och hans lagar och bud och gör det med många variationer. Det är skrivet utifrån lagen i Gamla testamentet som gavs till Mose, men jag vill i det här sammanhanget vidga det till att handla om uppenbarelser av Guds vilja som vi har i Jesus och Nya Testamentet. Och när Jesus en gång får frågan om vilket som är det förnämsta budet svarar han: *Du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och hela din själ, av hela ditt förstånd och av hela din kraft. Sedan kommer detta: Du skall älska din nästa som dig själv.*

Begreppet "andlig klarsyn" kan handla om mycket och ha många infallsvinklar. Det kan handla om vem jag är i förhållande till Jesus, älskad, benådad, förlåten värdefull och viktig; det kan handla om vem Jesus är i förhållande till mig: Frälsare, Herre, Sanningen och Livet och att han har gett sitt liv för att jag ska kunna få evigt liv; det kan handla om att läsa bibeln och förstå mer och mer vad kristen tro handlar om, men också om att låta det man läser få konsekvenser i livsstil och engagemang; det kan handla om att i bönen öva upp sitt andliga lyssnande för att kunna urskilja Herrens röst bland alla andra röster; det kan handla om att se vad som händer rent andligt sett omkring oss och ibland höja ett varningens finger, ibland stötta och uppmuntra en process; det kan vara att be om att få del av andens nådegåvor för att bli till hjälp och nytta för varandra.

I psalm 119 möter vi en människa som tagit ett viljebeslut "*Sanningens väg har jag valt, dina lagar har jag för ögonen*". Det är inte alltid enkelt att förstå vägen, det är inte alltid självklart att veta vad som är rätt; men bara att bestämma sig "Jag vill" är ett viktigt steg. För det gör att vi söker oss framåt, att vi försöker hitta det som är rätt här och nu och i det sammanhang jag finns. Det skulle vara så

skönt om det fanns en manual: Gör det här eller det här så blir det rätt. Vi har vissa riktlinjer i Nya testamentet, men inte en fastställd ordning, utan vi får pröva oss fram och tillsammans med Jesus utforska. Men det är också viktigt att ta hjälp av varandra, att låta tanken utmanas av det andra kommit fram till och pröva allt och behålla det goda, som Paulus säger.

Psalmförfattaren skriver: *Jag löper den väg dina bud visar, ty du har vidgat min insikt.* Visst är det ett härligt uttryck: Du har vidgat min insikt, andra översättningar har andra formuleringar, ”du tröstar mitt hjärta, du ger mig ett lyckligt hjärta utan bekymmer. Oavsett översättning säger det att något händer med oss i mötet med Jesus, med den kristna tron. Du har vidgat – jag förstår mer, förstår lite djupare. Det är inte alltid självklart, brottningskampen kan ibland bli ganska hård, är det rätt eller fel? Vad kan det här betyda för mig? Var finns du Gud mitt i allt som sker omkring mig? Men det kan också ge en vila när vi kommit fram till en slutsats: Gud du finns där mitt i allt. – du tröstar mitt hjärta. Och ibland får vi helt enkelt lämna över allt det vi inte förstår och ge det till Gud.

Det finns en sång skriven av Pelle Karlsson som uttrycker den här kampen: Herre, ofta jag undrar, vart leder den vägen du mig för? Stundom syns allt så dunkelt min egen väg du om intet gör. Svaret i sångens refräng är: Tro, tro blott mitt barn, jag är med var dag. Herre, vågar jag vandra, du vet att jag tvekar ibland. Ryggar tillbaka för höjder, skräms vid de mörka djupens rand. Tro, tro blott mitt barn, jag är med var dag. Herre, dig vill jag prisa, prisa ditt stora frälsningsråd. Ditt ord alltid mig följer, de löften du givit i din nåd. Tro, tro blott mitt barn, jag är med var dag.

I psaltarpsalmen ber författaren: *Visa mig herre, dina stadgars väg, Ge mig förstånd att lyda din lag.*

Visa mig, ge mig förstånd. I Jakobs brev (1:5)läser vi: *Om någon av er brister i vishet skall han be till Gud som ger åt alla utan förbehåll och han skall få vad han ber om.* Filipperbrevet (4:6,7) säger: *Gör er inga bekymmer, utan när ni åkallar och ber, tacka då Gud och låt honom få veta alla era önsknings. Då skall Guds frid som är mera värd än allt vi tänker, ge era hjärtan och era tankar skydd i Kristus Jesus.*

När vi ser på världen omkring oss kan vi se på olika sätt. Vi kan beskriva det positiva och allt det som är bra, eller vi kan beskriva det negativa, allt som inte fungerar. Att be om Guds vishet tror jag handlar om att kunna se det positiva mitt i det som händer, att inte bara fokusera på det negativa utan också se det som är bra. Och då kan andlig klarsyn handla om att i det lilla se att Gud finns med, det handlar inte om det som kan ge stora rubriker, utan om att mitt i vardagen se de små tecknen på att Gud finns med och hjälper, och utifrån det våga tro att han kan finnas med i mycket annat också och så kan vår tro växa. Kanske bönen om vishet handlar om att se Guds handlande och inte bara se Guds icke-handlande, d v s att inte fokusera på det som inte sker, utan på det som faktiskt inträffar. Och glädjas åt att Gud finns med och griper in på olika sätt.

Andlig klarsyn handlar om att se och förstå, och i en av alla predikningar jag lyssnat på under sommaren så beskrevs ordet se på ett annorlunda sätt. Utgångspunkten är skildringen av det som hände efter Jesus uppståndelse enligt Johannesevangeliet 20:1-8. Det står först om Maria från Magdala att hon såg att stenen var bortrullad Sedan lutade sig Johannes in och såg linnebindlarna ligga där. Därefter kom Petrus och såg linnebindlarna ligga i den tomma graven och så småningom ledde det till att Johannes såg och trodde. I svenskan finns det bara ett ord för se, men i den grekiska grundtexten finns det tre ord som hela tiden fördjupar det som sker. Maria från Magdala och Johannes såg och det är det grekiska ordet "blepo" som betyder att man ser i största allmänhet, man konstaterar. Man får en kunskap. Men när Petrus såg används ordet "theoreo" som betyder undersöka och granska. Han inte bara såg utan undersökte hur det såg ut och vad det kunde innebära. Och när Johannes såg och trodde används ordet "eidon", vilket innebär att han förstod och fattade genom det han såg. Han insåg att ingen kunde ha skändat graven, för bindlarna låg ju kvar, han insåg att det Jesus hade sagt faktiskt stämde.

Om man översätter det här till andlig klarsyn, så finns nog alla steg med, frågan är vad vi gör av det. Att se och konstatera: Så här är det, Nästa steg: att undersöka och granska och slutsatsen att se och förstå. Vilken fas befinner vi oss i? Men förmodligen är det så att vi gång på gång behöver gå igenom de här stegen, för vi blir aldrig

fullärda när det gäller det andliga, det finns ständigt utmaningar att gå vidare med. För om vi tror att nu har vi förstått allt, tror jag att vi lurar oss själva, för det dyker ständigt upp nya möjligheter eller frågor.

Kanske kan det vara så med andlig klarsyn att det inte är så lätt att förstå från början. Vi kan börja fundera på ett ämne och tänka fram och tillbaka utan att egentligen göra så mycket för att förstå, bara konstatera att så här kan man också tänka. Nästa steg kan vara att själv undersöka om det kan ligga någon sanning i det, läsa bibeln, be, samtala med andra och på så vis vidga sin kunskap och samla fakta och tankar. Tredje steget blir då att komma fram till en slutsats. Att pröva: Kan det här gälla mig, vad händer om jag vågar försöka, hur skulle jag kunna använda det här i mitt liv och i min tjänst? Och kanske ibland slänga sig ut på djupt vatten: De må bära eller brista, jag litar på att det Gud säger är sant, jag väljer att lita på hans ord.

Psalmförfattaren säger: *Led min vandring efter dina bud, den stigen går jag med glädje.*

Jesus lägger inte på oss tunga krav eller bördor, även om vi ibland kan tycka att det blir det, utan han vill ge oss av sin glädje, han vill låta oss känna lust i att vandra tillsammans med honom, en glädje i att vi inte är ensamma på vårt livs vandring, att han alltid finns där vid vår sida, att han hela tiden vill berätta för oss om det vi möter, att han vill förklara mer om sig själv och vad kristen tro innebär, och låta oss ha en så enkel och nära relation som mellan barn och föräldrar när det fungerar som bäst. Han vill ta oss i handen och leda oss ut på nya äventyr tillsammans med honom, och säger: Jag ger dig det goda, även om du inte förstår, och jag har så mycket mer att visa dig om du bara vill ta emot.

AMEN